

Biricik Tanrı
Yuhanna 1:18

Tanrı yaşıyor. Tanıklar için bu bir öğreti değil tecrübedir. Tanrı yaşamakta olduğuna tanıklık edenler sadece birinci dirilişe katılabilir. Vahiy 14:4 onlar hakkında şöyle dedi: “Kendilerini kadınlarla lekelememiş olanlar bunlardır. Pak kişilerdir. Kuzu nereye giderse ardısına giderler. Tanrı`ya ve Kuzu`ya ait olacakların ilk bölümü olmak üzere insanlar arasından satın alınmışlardır.” Birinci dirilişe katılmak için mutlaka Tanrı yaşayan Tanrı olduğunu ruhsal olarak tecrübe etmelidir. İnsanın bedeni topraktan geldi ama ruhu gökten geldi. Tanrı insana ruh vermek için gökteki birçok ruhundan birini seçmedi. Özel olarak bir ruhu yarattı (Malaki 2:15). Böylece yaşayan ruh, yani ruhsal varlık oldu (1.Korintililer 15:45). Tanrı`yı tecrübe edebilen bir varlık oldu.

Bizim aldığımız müjde ruhsal sözdür. İsa “Sizlere söylediğim sözler ruhtur, yaşamdır”(Yuhanna 6:63) diye söyledi. O'nun sözü ruhsal sözdür. O söz gökten geldi. Romalılar 10:17'de “Demek ki iman, haberi duymakla, duymak da Mesih`le ilgili sözün yayılmasıyla olur.” diye söyledi. iman sözü Mesih'ten gelir. Mesih sonsuzluktan beri Tanrı'yla birlikte olan biricik Tanrı'dır. Dolayısıyla biz kutsalların iman ve tanıklık sözü gökten geldiğini bilebiliriz.

İnsanlar sohbet ederken paylaşılan sözleri kendilerin yaşamından kaynaklanır. Ama kutsalların sözlerinin yetkisi vardır. Malaki 2:7 “Kâhinin dudakları bilgiyi korumalı ve insanlar onun ağzından öğüt aramalı. Çünkü o Her Şeye Egemen RAB`bin ulağıdır.” dedi. Kutsalların sözünde Tanrı'ya tanımayı sağlayan hikmet ve bilgi olması gerekir, kutsalların ağzından çıkan sözleri aracılığıyla insanlar Tanrı'nın yasanını bilebilmesi gerekir. kutsal için konuşmak çok önemlidir.

İsa “Size şunu söyleyeyim, insanlar söyledikleri her boş söz için yargı günü hesap verecekler. Kendi sözlerinizle aklanacak, yine kendi sözlerinizle suçlu çıkarılacaksınız.”(Matta 12:36-37) diye söyledi. Birinin dikkatsizce söylediği boş sözlerin sonucu ne kadar korkunç olduğunu İsa uyardı. Eylemi ne kadar lekesiz olsada boş sözlerinden dolayı yargılanabilir. Yakup 1:26 “Dindar olduğunu sanıp da dilini dizginlemeyen kişi kendini aldatır. Böylesinin dindarlığı boştur.” diye söyledi.

İnsanın dili aracılığıyla çıkan söz Tanrı'nın kullandığı çok önemli alettir. Tanrı'nın Ruh'u alanlara ilk olarak verdiği armağan da dille alakası vardır. Kutsal Kitap'ta 'bilmediği diller' diyor. Dil ne kadar önemlidir? Her ne kadar büyük bir gemi olsada küçücük bir dümenle yön değiştirilebilir aynı şekilde küçücük bir dille çok büyük işler de yapılabilirler. Ama dünyada dilden daha evcilleştirmek zor olduğu şey yoktur. İnsan soyu, her tür yabani hayvanı, kuşu, sürüngeni ve deniz yaratığını evcilleştirmiş ve evcilleştirmektedir. Ama dili hiçbir insan evcilleştiremez (Yakup 3:1-8). Ama Tanrı'nın Kutsal Ruh'u alanlara ilk olarak verdiği şey 'yeni diller'dir (Markos 16:17).

Tanrı Kutsal Ruh'u alanların dilleri aracılığıyla kendisini göstermek ister. Bazı insanlar 'bilmediği dillerde konuşmak yaramaz! Çünkü kimse anlayamaz!' derler. Ama bilmediği dillerde konuşmak demek 'bizim dilimiz Tanrı'nın kullanmakta olduğu ruhsal alet, Tanrı'nın bizi yöneltmek için kullandığı dümen oldu' demektir.

Eski antlaşma kilise elemanlarının aldıkları taş levhalara yazılmış olan Yasa'yıydı. Musa Sinan

Dağı'na çıkıp on buyruğun yazıldığı taş levhaları aldı. Ama dağdan indiği zaman insanlar altınla yapılan buzağının önünde dans ediyorlardı. Onlar Tanrı'nın vahiyi daha gelmeden önce Tanrı'ya tapmak istediler. Eski zamandan beri altın kralın yüceliğini simgeliyordu, buzağı ise kutsallığı simgeliyordu. Musa dağa çıkıp kırk gündür dönmeyince onun öldüğünü düşündüler, Mısır'dan kendileri kurtaran Tanrı'yı şekilleştirmek istedi. Tanrı'nın kutsallığı ve yüceliğini göstermek için altınla buzağı yaptılar. Bunu gören Musa levhaları atıp kırdı. Ve putperistlik yapanlar hepsi öldürüldüler. Musa tekrar dağa çıkıp on buyruğu aldı. On buyruğu Kutsal Yasa'nın temelidir. İlk dört buyruğun özeti 'Tanrı'yı sev!' oluyor, geri kalan altı buyruğun özeti 'Komşuları sev!' oluyor (Matta 22:40). Taş levhaları almış olan tek Musa'ydı ama bugün iman eden herkes Kutsal Ruh'u almak için dua edebilir, Kutsal Ruh'u alıp bilmediği dillerde konuşabilir, yeni dillerle kendi imanını paylaşabilir. Böyle insanların kimliği tamamen değişmiştir. Bunlar artık benliğin tutkusu için yaşamaz göksel ümit için yaşarlar.

Biz Musa'nın taş levhalarından daha lekesiz olan yeni dilleri alan tanıklarız. İsa Mesih'i diriltiren Tanrı'nın yaşamakta olduğuna tanıklık etmek, ölümden dirilen İsa Mesih'e tanıklık etmek bizim yapmamız gereken iştir. Ama eğer biz sessiz kalırsak acaba Rabbin davet edeceği görkemli şölene katılabilecek miyiz? Matta 22:11-13 şöyle dedi: "Kral konukları görmeye geldiğinde, orada düğün giysisi giymemiş bir adam gördü. Ona, 'Arkadaş, düğün giysisi giymeden buraya nasıl girdin?' diye sorunca, adamın dili tutuldu. O zaman kral, uşaklarına, 'Şunun ellerini ayaklarını bağlayın, dışarıya, karanlığa atın!' dedi. 'Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.'" Burada dışarıya, karanlığa derken cehennemden bahsetmiyor. Cennete girenler arasında Baba'nın yüceliğine katılamayacak en alçak melekler gibi davranılacaklar da vardır. bazı insanlar cennette de onun gibi ayrımcılık var mı diye soruyorlar. Evet 1.Korintililer 15:39-42'de şöyle dedi: "Her canlının eti aynı değildir. İnsan eti başka, hayvan eti başka, kuş eti, balık eti başka başkadır. Göksel bedenler vardır, dünyasal bedenler vardır. Göksel olanların görkemi başka, dünyasal olanlarınkı başkadır. Güneşin görkemi başka, ayın görkemi başka, yıldızların görkemi başkadır. Görkem bakımından yıldız yıldızdan farklıdır. Ölümlerin dirilişi de böyledir. Beden çürümeye mahkûm olarak gömülür, çürümez olarak dirilitilir." Cennette herkesin görkemi aynıysa kim bu dünyada yaşarken yarışa katılan gibi kendini denetler? Bir ağacın meyveleri hasat gününe kadar aynı ağaçta büyür ama hasat gününde iyiyle kötü meyve olarak ayırt edileceğini bilmemiz gerekir.

Tanrı'nın vahiyini ihmal ederek kendiliğinden kaynaklanana inanan mistiklere karşı Tanrı çok sertçe uyardı. Hezekiel 14:3 "İnsanoğlu, bu adamların yüreği putlara bağlı. Diktikleri putların kendilerini günaha sokmasına olanak veriyorlar. Öyleyse onların bana danışmasına izin vermeli miyim?" dedi. Bazılar "Ben hiç müjdeyi duymadım ama Tanrı bana konuştu, iman ettim." diyor. Ve bazı insan kendi yüreğine göre hareket ederek Tanrı kendisine ne yapmak gerektiğini bildirmekte olduğunu söyler. Ama kendi duygusuyla Tanrı'nın vahiyini karıştırmak çok tehlikelidir.

Vahiyin doğal vahiyi, genel vahiyi ve özel vahiyi vardır. Tanrı doğa aracılığıyla yaratıcı Tanrı'nın kim olduğunu ne yaptığını anlamasını sağladı, buna doğal vahiy denir. Genel vahiy derken Musa'nın Sinan Dağı'nda alıp İsrail'e vermiş olduğu Yasa oluyor. İsrail'in Mısır'dan çıkıp Kenan ülkesine girmesi gelecekteki gerçeği önceden gösteren bir modeldir. Yani İsa bu dünyaya gelmeden önce Tanrı'nın İsrail'e verdiği vahiy genel vahiy oluyor. özel vahiy derken İsa Mesih oluyor. Biz sadece kendi düşüncemize göre İsa'ya Mesih demiyoruz. Biz gerçeği görüyoruz. İsa Tanrı'nın bağrından çıkıp Beytlehem'de doğdu, otuz üç yıldır bu dünyada yaşarken bizim gibi sıkıntı çekti, açlığı susamışlığı tecrübe etti. Ve sonunda çarmıhta öldü. Ve ölümden dirildi, artık göğe alındı. Biz peygamberlerin sözlerinin O'nun aracılığıyla gerçekleştirildiğini gördük. Ve O'nun vaat ettikleri de mutlaka gerçekleşeceğine inanıyoruz. Böylece İsa Mesih aracılığıyla Tanrı kendisini gösterdiği zaman buna özel vahiy diyoruz. İnsan genelde kendi inandıklarını iletme isterler. Biri eğer özel vahiyi alıp da tanık olmazsa bu

kendisinin aldığı özel vahiye inanmadığını gösterir. Biz Tanrı'nın lütfüyle cennete gidiyoruz ama bu dünyada olduğumuz sürece yapmamız gereken görev vardır. Yani bu tanık olmaktır.

Tanrı'nın bağrında biricik kalmış olan Tanrı gelip görevini tamamladıktan sonra döndü. O tekrar gelecektir. O tekrar gelince kutsallar birinci dirilişe katılacaklar, bu dünyada kalanlar birdenbire kaybolmuş olanlara şaşıracaklar. Biz Tanrı'nın vaihiyine inananlarız. Tanrı'nın sözüne üstüne gelmek altınla buzağı yapmakla aynıdır. Biz geçmişteki peygamberliklerin Mesih aracılığıyla hepsi gerçekleştiğini gördük. Artık biz tekrak geleceğim denen O'nun peygamberlik sözüne inanarak beklemekteyiz. "Amin! Gel, ya Rab İsa" (Vahiy 22:20) diye içten ikrar edebilmemiz gerekir. Biz tekrar gelecek olan İsa Mesih'i bekleyerek Tanrı'nın Kutsal Ruh aracılığıyla bize verdiği yeni dillerle gerçeğin tanığı olmamız gerekir.

131224 Simone